

Ти като се слиса, че лъвътъ те гони,
май че боядиса твойтъ панталони!

— Азъ ли? Да прощавашъ! Ето, провѣри де!
Азъ помислихъ, че връзъ тебе лъвътъ иде!
Искахъ да се върна и да го разчекна,
но ядътъ ми сетне малко поомекна:
хайде, другъ пътъ — рекохъ — отъ тукъ като мина!
Пъкъ и съжалихъ го: харна животина...

— Ти не знамъ, но азъ запазихъ си куража:
съ единъ ритникъ искахъ тамъ да го премажа!

— Що го не премаза?

— Той не се удаде!
Щомъ катъ видѣ мене — върна се назади!

— Лъжешъ се, Крачуне-е! Той отъ менъ избѣга!
Колко съмъ ги билъ азъ, съ ржце и съ тояга!
Лъвове и тигри, слонове, маймуни —
катъ мухи ги трепя тѣхъ азъ, бай Крачуне!...

